

Tea maker by appointment in een Engels vogelreservaat

Door *Hugh P. Gallacher*

Het regende zachtjes op de tweede zaterdag in juli toen ik arriveerde in Arne. De laatste vijf mijl over een bochtig weggetje door een landschap van uitgestrekte en indrukwekkend stille heidevelden had ik afgelegd naast een, als altijd in Engeland, vriendelijke automobilist die, toen hij hoorde dat ik drie weken ging doorbrengen in het vogelreservaat Arne in Dorset (aan de Engelse zuidkust), mij niet in het dichtstbijzijnde stadje Wareham wilde afzetten, doch dóórreed en mij helemaal naar het reservaat bracht.

Ik zou er als *voluntary warden* enige tijd verblijven om de bewaker te helpen bij zijn dagelijkse werk en tegelijk van een heel bijzondere vakantie te genieten. Ik logeerde samen met een Engelse student en een leraar aardrijkskunde — in een caravan midden in het reservaat, dat gelegen was aan een baai en bestond uit heidevelden, vochtig bos en enige periodiek droogvallende meertjes met brak water.

Behalve dat alle drie de Britse slangesoorten (!) in het reservaat gevonden worden en 40 pct van alle Britse libellen, heb ik er veel herten, vossen, (regen) wulpen, witgatjes, tureluurs, grutto's, oeverzwaluwen, bosuilen, visdiefjes en nachtzwaluwen gezien. Bovendien heb ik regelmatig enige provençaalse grasmussen waargenomen, de trots van Arne, omdat het een van de weinige plaatsen is in Engeland waar deze schuwe *Dartford Warbler* broedt. Een enkele velduil, een zwarte ruiter in vol zomerornaat, een grauwe franjepoot, een ijsvogeltje en een enkele dagen in het reservaat rondzwervende visarend waren toegiften!

Het leven in het vogelreservaat stond geheel los van de stiptheid en de dwang der verplichtingen in het dagelijkse leven en had alle factoren in zich voor een echte vakantie. Het werk van de bewaker en zijn *voluntary wardens* was grotendeels van prettige aard: waarnemingen doen en tellingen, nestkasten controleren, bezoekers rondleiden, zieke en gewonde vogels verzorgen. Zelfs het iets zwaardere werk, zoals b.v. het aanleggen van een pad door dicht geboomte of het bouwen van een schuur voor het gereedschap en materiaal, werd door iedereen met groot enthousiasme gedaan.

De sfeer in Arne was heel goed: na een hele dag in de buitenlucht geweest te

zijn, was het een genoegen om 's avonds onder het genot van een kop hete Hollandse thee (ik werd al spoedig benoemd tot Eerste Theezetter) en een plak Engelse cake, samen met de *warden* een plan te maken voor de bezigheden van de volgende dag, terwijl ik met de aardrijkskundeleraar en de student in de medicijnen vele en lange gesprekken en discussies heb gehad over alles wat mijn kennis van de Engelse taal maar toestond, en dat werd allengs meer! Als het eens een dag regende werden de studieboeken tevoorschijn gehaald, die ik uit Holland had meegebracht, waarbij ik merkte dat de combinatie van vogelen en studeren (of lezen in het algemeen) een buitengewoon verkwikkende werking heeft gehad en mij, mede door de gastvrijheid van Brian Pickess, de joviale bewaker van Arne, het interessante contact met Robert Wilson en Robert Carter, de andere *voluntary wardens*, en de schoonheid van de Engelse natuur, heeft doen besluiten, in de toekomst nog vaak de boot naar Harwich en een lift in de richting van Arne, Dorset te nemen.

Voor diegenen die mijn herinneringen aan Arne een goede suggestie vinden voor hun eigen vacantieplannen, vermeld ik nog even, dat *voluntary wardens* gedurende de lente en zomermaanden geplaatst kunnen worden in de meeste vogelreservaten in Engeland, Schotland en Wales, en dat het verblijf in het reservaat gratis is, maar dat vanzelfsprekend de kosten van de reis en het levensonderhoud zelf moeten worden betaald. Al met al toch nog een zeer goedkope manier van vacatiehouden. Een verblijf in een reservaat van tenminste twee of drie weken is aan te raden, aangezien het vervelend is als men, na in een week het reservaat een beetje te hebben leren kennen, al weer weg zou moeten. Een regel is, dat men arriveert op een zaterdag en blijft tot een der volgende zaterdagen.

Willen degenen die belangstelling hebben voor een dergelijke buitengewone vogelvacantie mij schrijven in welke streek van Groot-Brittannië zij zouden willen verblijven en gedurende welke weken, dan zal ik hen spoedig in contact brengen met de organiserende vereniging, de Royal Society for the Protection of Birds. Ook verdere inlichtingen kan men bij mij krijgen.

Hugh P. Gallacher, Studentenflat Rijn- en Schiekade, kamer 113, Leiden